

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518208010
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518208010.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu Mgr. Zuzany Čisovskej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: Z. R., N.. XX.XX.XXXX, A. M. C. N. A., B. E. XXX/X, o zaplatenie sumy 539,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 20Csp/864/2018-55 zo dňa 1. apríla 2019

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 90,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia, z r u š u j e rozsudok v časti o zaplatenie sumy 90,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 5.3.2016 do zaplatenia a v tejto časti konanie z a s ť a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 449,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia z r u š u j e rozsudok a v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu z a m i e ť a.

II. Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe, ktorou sa pôvodný žalobca, VÚB, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, domáhal zaplatenia sumy 539,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia, titulom dlhu na úvere.

3. Vzhľadom k tomu, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000,- eur, súd prvej inštancie v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania.

4. Súd vykonal dokazovanie a zistil, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril dňa 02.10.2014 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 696, eur, pričom žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 31 mesačných splátkach po 30,- eur a celkovo zaplatiť sumu 930,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 234,- eur, RPMN vo výške 25,63 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 44,06 %, fixná ročná úroková sadzba vo výške 25,63 %, termín konečnej splatnosti v máji 2017. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 19.02.2016 úver za predčasne splatný. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že veriteľ poskytol žalovanému sumu 696 eur a žalovaný uhradil celkom 330 eur. Z predžalobnej upomienky zo dňa 30.12.2015 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu splátky č. 10 do

05.02.2016 s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, bude oprávnený celý úver zosplatiť. Žalobca oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016 žalovanému oznámil, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu.

5. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 565, § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka.

6. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovať úverov, bol teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania a žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania a uzavrel, že v posudzovanej veci ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, t.j. vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy o úvere je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené dodávateľom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá možnosť zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Súd ďalej poukázal na novelu Občianskeho zákonníka - zákon č. 343/2018 Z.z., ktorým bolo s účinnosťou od 05.12.2018 za ust. § 54 vložené nové ust. § 54a, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ako aj na prechodné ustanovenie § 879, podľa ktorého konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov. V súvislosti s touto otázkou súd poukázal na dôvodovú správu citovanej novelizácie, v zmysle ktorej cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia a vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatoval, že žaloba bola podaná dňa 21.12.2018, teda v čase účinnosti ust. § 54a Občianskeho zákonníka, preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu v zmysle ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver predčasne zosplatiť dňa 19.02.2016 pre nezaplatenie splátky č. 10. Poukázal na to, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, veta druhá, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu. Začína plynúť dodatočne, už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. V danom prípade preto trojročná premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 20.10.2015 (podľa prehľadu splátok a úhrad - č. I. 10 spisu), t.j. odo dňa 21.10.2015 a uplynula v pondelok dňa 22.10.2018. Žaloba bola doručená tunajšiemu súdu až dňa 21.12.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu v celom rozsahu zamietol s odôvodnením, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné platne priznať v súdnom konaní.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V spore mal úspech žalovaný, ktorý si ale náhradu trov konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli, preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal, s tým, že zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

8. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 20Csp/864/2018-59 zo dňa 26.04.2019 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, s odôvodnením, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv a povinností, o ktorých sa koná a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.03.2019.

9. Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania vyplýva aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil premlčanie nároku, ak začiatok plynutia premlčacej doby pre celý uplatnený nárok počítal od splátky splatnej dňa 20.10.2015, t.j. prvej riadne a včas neuhradenej splátky úveru. Žalobca mal za to, že správne sa malo aplikovať ust. § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania tých splátok, ktoré boli splatné do zosplatnenia celého úveru a preto, premlčaniu by vzhľadom na začatie sporu (21.12.2018) mohli potom podliehať splátky, splatné v období od 20.10.2015 do 20.12.2015. Zároveň, ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka sa malo aplikovať na posúdenie premlčania zosplatneného celého úveru, pozostávajúceho zo splátok predchádzajúcich zosplatneniu, ku ktorému došlo dňa 19.02.2016, t.j. splátok splatných od 20.01.2016 a nasl. Celý úver bol zosplatnený ku dňu 19.02.2016, čo žalovaný nerozporoval. Keďže žaloba bola podaná dňa 21.12.2018, potom časť zosplatneného úveru, pozostávajúca zo splátok, predchádzajúcich zosplatneniu, splatných od 20.01.2016 premlčaná nie je, keďže trojročná premlčacia doba pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala plynúť od 21.01.2016. Vzhľadom na vyššie uvedené boli ku dňu podania žaloby premlčané 3 úverové splátky po 30,- eur, splatné dňa 20.10.2015, 20.11.2015 a 20.12.2015, spolu vo výške 90,- eur. Žalobca preto v tejto časti, vrátane príslušenstva, vzal žalobu späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. V prevyšujúcom rozsahu navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 449,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore.

10. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku.

12. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolací súd dospel k záveru, že sú dané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

14. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis ale nesprávne ho vyložil.

15. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu premlčania nároku. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný.

16. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyníe odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka upravuje premlčanie v prípade, ak zmluvné strany (veriteľ a dlžník) dohodli plnenie dlhu v splátkach. Ak takáto dohoda existuje, potom môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plyní trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne.

21. Zároveň však Občiansky zákonník v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, potom začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak tak veriteľ neučiní a teda, neuplatní si svoje právo na zaplatenie dlhu ako celku včas, potom prestane dňom splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý dlh a opäť plyní len premlčacia doba pre jednotlivé splátky a to pre každú samostatne.

22. V posudzovanej veci nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 02.10.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 696,- eur. Zmluvné strany sa dojednali, že žalovaný úver zaplatí v 31 splátkach vo výške 30,- eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2014. Taktiež nebolo sporné, že zmluvné strany si dojednali možnosť zosplatenia celého dlhu pre prípad nezaplatenia niektorej zo splátok podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Rovnako nebolo sporné, že uplatnený nárok pozostáva zo štyroch splátok, splatných do zosplatenia celého dlhu (t.j. splátky za mesiace október, november, december 2015 a január 2016, spolu vo výške 120,- eur), ako aj zostatku úverovej istiny resp. zosplnenej istiny úveru vo výške 419,97 eur, spolu vo výške 539,97 eur, ďalej, že žalovaný poslednú splátku zaplatil dňa 21.09.2015, ako aj, že veriteľ využil svoje právo zosplatiť celý dlh podľa ust. § 565 s účinkami k 19.02.2016.

23. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu odvolací súd konštatoval, že hoci žalovaný nesplnil už splátku za mesiac október 2015, splatnú dňa 20.10.2015, veriteľ nevyužil svoje právo zosplatiť celý úver včas, t.j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorá nastala dňa 20.11.2015. Toto právo nevyužil včas ani po tom, čo žalovaný nezaplatil ďalšiu splátku za mesiac november 2015, splatnú dňa 20.11.2015 (využiť ho mohol do 20.12.2015) a nevyužil ho včas ani po tom, čo žalovaný nezaplatil ďalšiu splátku za mesiac december 2015, splatnú dňa 20.12.2015 (využiť ho mohol do 20.01.2016) .

24. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že pre každú z týchto troch splátok, splatných od októbra do decembra 2015, teda nepochybne začala plynúť samostatná trojročná premlčacia doba podľa ust. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka.

25. Začiatok premlčacej doby sa podľa ust. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka odvíja odo dňa splatnosti (zročnosti) týchto jednotlivých splátok. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie splátky za mesiac október 2015 vo výške 30,- eur, splatnej dňa 20.10.2015, preto začala plynúť dňa 21.10.2015 a uplynula dňa 21.10.2018, premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie splátky za mesiac november 2015 vo výške 30,- eur, splatnej dňa 20.11.2015 začala plynúť dňa 21.11.2015 a uplynula dňa 21.11.2018 a premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie splátky za mesiac

december 2015 vo výške 30,- eur, splatnej dňa 20.12.2015 začala plynúť dňa 21.12.2015 a uplynula dňa 21.12.2018.

26. Žalobca teda v odvolaní správne argumentoval, že nárok je vo vzťahu k týmto trom splátkam premlčaný, na čo procesne reagoval späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 90,- eur s prísl.

27. Súd prvej inštancie podaním, doručeným žalovanému dňa 26.07.2019 vyzval žalovaného, aby sa vyjadril, či súhlasí so späťvzatím žaloby a zastavením konania. Žalovaný sa k výzve nevyjadril.

28. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

29. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

30. Podľa ust. § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

31. Žalobca po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej a skôr, než rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť, uplatnil svoje dispozičné právo a vzal žalobu v časti späť. Žalovaný nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby nevyjadril. Odvolací súd preto v súlade s vyššie cit. ust. § 370 CSP pripustil späťvzatie žaloby v časti, zrušil rozsudok a zastavil konanie v späťvzatej časti o zaplatenie 90,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia.

32. Čo sa týka zvyšnej časti uplatneného nároku, odvolací súd konštatuje, že veriteľ včas využil právo zosplatiť úver až vo vzťahu k nezaplatenej splátke za mesiac január 2016, splatnej dňa 20.01.2016, pretože celý úver zosplatnil dňa 19.02.2016, t.j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky za mesiac február, ktorá mala nastať dňa 20.02.2016. Premlčacia doba na uplatnenie celého zosplateného úveru, pozostávajúceho z poslednej (štvrtej) splátky za mesiac január 2016 vo výške 30,- eur, splatnej dňa 20.01.2016 a zostatku zosplatennej úverovej istiny vo výške 419,97 eur, spolu vo výške 449,97 eur, v zmysle ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka preto začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky za mesiac január 2016, t.j. dňa 21.01.2016 a uplynula dňa 21.01.2019.

33. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 21.12.2018, odvolací súd uzavrel, že nárok žalobcu v časti o zaplatenie splátky za mesiac január 2016 vo výške 30,- eur, ako aj zostatku zosplatennej úverovej istiny vo výške 419,97 eur, spolu vo výške 449,97 eur, bol uplatnený včas, pred uplynutím premlčacej doby.

34. Pokiaľ teda súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku, uplatneného žalobou začala plynúť už odo dňa zročnosti prvej nesplnenej splátky, t.j. od 21.10.2015 a preto celý nárok pokladal za premlčaný, potom vec nesprávne právne posúdil, keďže nesprávne aplikoval vyššie citované zákonné ustanovenia na zistený skutkový stav, resp. ich nesprávne interpretoval, čím je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Odvolací súd konštatuje, že bol zároveň naplnený aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, spočívajúci v chybe v zisťovaní skutkového stavu veci. Medzi chybami právneho posúdenia a chybami skutkových zistení je totiž úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. V danom prípade súd prvej inštancie ustálil skutkový základ rozsudku len v spojitosti s otázkou premlčania nároku a teda, nevykonal dokazovanie so zameraním na zistenie skutkových okolností, potrebných na posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku, vrátane podrobenia zmluvných podmienok súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Odvolaním napadnuté rozhodnutie preto trpí aj skutkovými vadami, pretože bol nedostatočne vytvorený jeho skutkový základ (viď v tomto smere aj rozsudok NS SR zo dňa 28.05.2019 č.k. 1Cdo/203/2018 ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.06.2017 č.k. 25Co/117/2016).

35. Zhrnúc vyššie uvedené odvolaciemu súdu neostávalo iné, než v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 449,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05

% ročne od 5.3.2016 do zaplata zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. V zmysle ust. § 391 ods. 2, 3 CSP úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude v prvom rade vykonať dokazovanie zamerané na zistenie skutkových okolností, potrebných na posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku, vrátane podrobenia zmluvných podmienok súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa a vo veci opätovne rozhodnúť. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

37. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o doterajších trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).